

VIII.

Димана — мръна риба

(балада)

Състигнали се бѣха за женене и дветѣ,
 Димана и Митана, две галени сестри;
 По-млада бѣ Митана, на слънцето прилика,
 Изгора за момцитѣ презъ деветъ чакъ гори.

Сѣ стройници за нея отъ всѣкжде прииждатъ,
 Но трѣбва за Димана да наидатъ първо зетъ;
 Че пжтъ ще за Митана тогазъ да се отвори,
 Тогава и за нея ще дойде вече редъ.

А стройници защо ли не идатъ за Димана,
 Тя първа да излѣзе изъ бащини вратѣ?
 — Защото е Митана по-хубава, по-млада,
 Когато се засмѣе, кремъ сребърень цѣфти.

Боянъ е вече допращалъ три пжти за Митана —
 Богатски синъ, баща му единъ е въвъ селò.
 Макаръ далечъ, годѣха Митана за Бояна;
 Но майка имъ тогава намисли нѣщо зло...

— „Елате вий при майка, чада, да ви поуча:
 Ти нѣма да направишъ, Митано, тежъкъ грѣхъ —
 Сестра си да преженишъ, честъта ѝ да погазишъ,
 И кака ти да стане за пòдбивъ и за смѣхъ.